

Petr VENTLUKA: Příčiny a průběh britsko-americké války v letech 1812–1814. Praha 2008, 112 stran.

Cílem diplomové práce Petra Ventluky bylo zhodnocení příčin a průběhu tzv. druhé americké války za nezávislost, ozbrojeného konfliktu mezi USA a Velkou Británií v letech 1812–1814. Z časového a věcného hlediska autor rozvrhl práci do pěti kapitol, které zhruba pokrývají údobí let 1794–1815, pouze krátká poslední kapitola přináší jistý časový přesah za rok 1815 (jako I. kapitola je totiž označen Úvod, vlastní práci tedy tvoří kapitoly II.–VI). Sice není možno vznést nějaké zásadní námitky ke konceptu práce postaveném na záměru zkoumat příčiny, průběh a eventuálně i důsledky války, ale vlastní rozvržení je přinejmenším poněkud asymetrické. Zatímco II. a III. kapitola, pojednávající o vývoji před válkou, mají 61 stran, tj. přes 59 % textu, vlastní válce je věnováno pouhých 22 stran (IV. a V. kapitola, 21 % textu), závěrečná kapitola (*Na cestě k míru*) zahrnuje pouhých 6 stran. Nemíním autorovi upírat právo na to, aby některému aspektu či úseku zkoumané problematiky věnoval větší pozornost, byť to v tomto případě považuji s ohledem na vlastní průběh a důsledky války za poněkud diskutabilní.

Předložený text rozhodně není prost chyb a nedostatků, spíše naopak. Pokud jde o věcnou stránku, autor na více místech hovoří o „navigačním systému“ (s. 7, 28, 34 aj.), což nepovažuji za vhodné, neboť má na mysli podmínky plavby dané britskými zákony a nikoli navigaci jako takovou. Na mnoha místech (s. 38 aj.) autor hovoří o „manufakturách“, „zájmových kruzích manufaktur“ apod., když má na mysli nepochybně průmysl a továrny. Je třeba vzít na vědomí skutečnost, že v této době v Británii byla již půl století v proudu

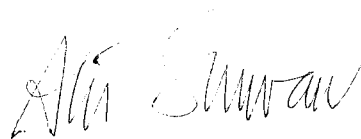
průmyslová revoluce. V tomto případě, stejně jako v případě navigace, jde patrně opět o mechanické přebírání termínů z angličtiny a nikoli o jejich adekvátní překlad. Můžeme narazit na ne zcela podložená tvrzení typu: „*Na zákonech o plavbě stála celá 'velikost' Británie, jejich zrušením by Británie přenechala obchodní i námořní primát někomu jinému, pravděpodobně Spojených státům*“. Pro danou dobu je toto tvrzení naprosto neopodstatněné, na světě tehdy totiž nebyl stát, tedy ani USA, který by pro to měl okamžité dispozice.

Technická kvalita předloženého textu je nepříznivě poznamenána neopravenými překlepy, autor cizí jména někdy skloňuje, jindy nikoli (okolo New Orleans – s. 13, mír v Amiens, s. 13; kolem New Orleans – s. 14 aj.), v psaní názvů se objevuje kolísání (Luisiana x Louisiana), místy se nechává neadekvátně ovlivňovat anglickou předlohou („*neplnění mírových artikulů*“ – s. 14; „*ve válečných preparacích*“ – s. 64; „*na jezeře Champlain*“ – s. 80 aj.; „*důvod k praktice*“ – s. 92), místy jeho jazyk spíše odpovídá publicistickému než vědeckému textu („*úžasným pramenem*“ – s. 4; „*veledůležité bohatství*“ – s. 17; „*Extravagantní způsob života a tělesné vyčerpání si na něm vyžádaly nesplacitelnou daň*“ – s. 31), některé formulace jsou krkolomné až zmatené („*rozhodl britský soudce mezinárodního práva sir William Scott*“ – s. 29; „*Embargo ... zahraničním lodím ... zakazovalo nalodit americký obchod*“ – s. 42; „*Tamní královský dvůr díky pomoci britského Royal Navy uprchl do Brazílie*“ – s. 44). Nedostatkem textu je místy nadměrná popisnost a zabíhání do detailů.

Shora uvedené nedostatky sice rozhodně nelze ponechat bez povšimnutí, ale na druhé straně je třeba objektivně konstatovat, že autor rozvinul značné úsilí, aby dosáhl stanoveného cíle. Prostudoval poměrně rozsáhlý vydaný pramenný materiál i odbornou literaturu. Nechtěl bych mu rozhodně upřít poctivou snahu zhostit se úspěšně

vytčeného úkolu. Zvážím-li pečlivě všechna pro a proti mohu navzdory všem výtkám konstatovat závěr, že Petr Ventluka prokázal schopnost samostatné odborné práce, proto doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě a navrhuji její hodnocení klasifikačním stupněm . . . . . *dobře* . . . . .

V Hostivici, 19. 5. 2008

Prof. PhDr. Aleš Skřivan, CSc.

Ústav světových dějin FFUK